

Nesim Tahirović

OD 24. 5. DO 17. 6. 2007.

POVIJESNI I NEPOVIJESNI MARTIRIJ NESIMA TAHIROVIĆA

(Nakon gledanja najnovijih radova gonetača naše sudbe na način likovni Nesima Tahirovića)

Nesim Tahirović ostvario je u dosadašnjem svom umjetničkom angažmanu „ansambl-galeriju“ jednog bilingvalnog, ili je, možda, tačnije kazati multilingvalnog svijeta u odnosu na našu likovnu umjetnost koja najčešće pati od pretjerane deskriptivnosti, opisa koji su naivistički, koji nikad, u principu, ne pripadaju „izvedenoj komponenti“ likovnog pisma, već podražavaju svijet koji živimo u njegovom najdoslovnijem vidu...

Već ranije sam pisao i govorio da je značaj djela Nesima Tahirovića, zapravo, u tome da on stvara autentične nove svjetove, ali od prapočetnih situacija, od prapočetnih rituala življenja, od jedne likovnosti koja je uzrokovana „herojstvom prvotnog“.

Taj svijet prvotnosti, svijet osnovnih elemenata života i djelanja, biva, u Tahirovićevom djelu, dekonstruiran, izveden na dalju „atomizaciju“, na dalje uprošćavanje, da bi u narednoj fazi likovne transformacije umjetnik imao „lagodu“ da od tih elemenata dekonstruirane prvotnosti stvara konstrukciju zasnovanu na poetskom korištenju metjea umjetničkoga...

I danas, usavršavajući metje, koji je, opet, potpuno autentičan, prilagođen snivanju umjetničke izmaštanosti svoga autentičnoga svijeta, Tahirović ne miruje.

Dapače!

Njegovi najnoviji radovi, koji doživljavaju verifikaciju posljednjim izložbama, između ostalog i u ovoj reprezentativnoj bihačkoj galeriji, svoju umjetničku izvornost polučuju na tri razine.

Prva razina umjetničke izvornosti vezana je za elementarno korištenje novih materijala „metalnog“ podrijetla.

Druga, pak, (u formalnom smislu!) razina je korištenje boje, odnosno „kontrastiranje“ likovne izvornosti metala u odnosu na bojenu plohu.

Treća razina izvornog izričaja rabi jednu posve novu likovnost pri formiranju „likova“, „osoba“, „oblika“, „bića“ jedne čiste likovne akcionosti u ravni i izvan ravni Tahirovićeve slike...

Samo formalno gledajući, ovdje se već ukazuju posve novi postupci formiranja likovne energije i novi postupci „sinergijskog“ karaktera u odnosu na sredstva kojima umjetnik barata, kojima Tahirović doseže u srce materije, oblikujući pojavne prizore kao mapu potpuno autentičnog novog svijeta.

Neka vrsta „bijeje“ faze naslijeđena je...ali za njom dolazi hadska crnina, iz koje proizilaze poetični sklopovi mišljenja...

Kompozicija u ravni slike dobiva obris „unutarnjeg dekomponiranja“, unutar same slike dolazi do raslojavanja i blagog pretakanja slikarskih energija, koje izlaze u vertikalni pohod prostora namijenjenih osvajanju od strane umjetnika.

Slika postaje skulptura, ali ne na način prethodnih faza umjetnikovog iskaza...

Tahirović prelazi u „tijelo“ nove likovnosti, stvarajući okvir za nove akcije „dekonstruktivističke“ pothvate unutar vlastitog, kako metjea tako i čistog artefakta.

Nepobitna je činjenica da ovaj „novi svijet“ figura i procesa likovnosti Nesima Tahirovića još dalje odvodi od skripcijske i deskripcijske lamentoznosti...

Tahirović se zapućuje hrabro, gotovo riskantno, u prostore daljeg usložnjavanja prvotnih znakova, on postaje „zarobljenikom“ jednoga svijeta koji u likovnom smislu ima svoja pravila, ima svoju državu, ima LOGIKU POSTOJANJA...

Nesim Tahirović je ovim najnovijim ciklusom svojih likovnih radova definitivno - bar u sredini u kojoj

živi i djeluje - dobio bitku u ostvarivanju temeljnog cilja svoje magije: potpuno autentičnog progovora o svijetu i životu na način koji ga ne oslobađa pravila i uzanci klasičnog likovnog govora, ali koji mu u gore pomenutoj „atomizaciji“ prizora dozvoljava takav razmah likovnog govora kakav nije primijećen - bar ne u generaciji ovog slikara - na ovim prostorima.

Taj razmah suvremene ludičke raspojasanosti u baratanju pismenima prvotnosti po mnogo čemu me podsjeća, u literaturi, na poljskog pisca Anžejevskog...

Uostalom, druga rečenica (a roman je sačinjen od dvije rečenice!) jednog njegovog romana glasi: „... i išli su dugo kroz noć...“

I Tahirović ide dugo kroz noć kao bakljonosac pismena prvotnosti, praoblika, arhetipske vertikalnosti koja fascinira...

Najnoviji radovi ovog umjetnika počinju bivati iritantna „mapa neprolazne tragedije“...

Tragičko osjećanje svijeta kao da dobuje prostorom njegovih slikarskih panela.

U tom prostoru on sluti tragično i onda kad se čini da komedijski skerco izvode osobe (ili likovi) njegovog i samo njemu znanog svijeta...

Tahirović ne posustaje u gajenju nade da je likovni kultivat temeljna stvar za realizaciju nauma europeizacije na način korištenja arhetipske lingve u stvaranju novih svjetova likovne umjetnosti.

Njegov svijet nosi „umor“ s kraja XX stoljeća, a u najnovijim radnjama i bezizlaz, besperspektivnost, zatvoreno „kolo bola“ XXI stoljeća.

Kao da apokaliptički zov usmjerava ovog umjetnika onom stranom tamnih okomica i potpuno besperspektivnih horizontala ovoga svijeta.

Tahirović je - a sad se vraćam njegovom metjeu - bar na trenutak fascinantan upravo u „izvedbenoj“ komponenti svog likovnog govora.

I njegov se likovni govor atomizira i rastače, kao i prizorišta likovnosti koju taj govor stvara.

Tahirović, jednostavno, ne može iz svijeta jedne apsolutno urbane likovne lingvalnosti...

Postaje zarobljenikom onih dijelova vlastite (ne)svijesti, postaje „servis“ jednoga apsolutno paralelnog svijeta, koji nije moguće stvoriti a da se ne atomizira metje, odnosno način izričaja likovnog...

Ta atomizacija je, zasigurno, „porodila“ potpuno novi način rukopisnog sondiranja game, boje, prostornih rasporeda...

Tahirović uporno, iz faze u fazu negira postulate „štafelajne“ logike!

On je, zapravo, kreator versifikator i nadahnuti, uspješni protagonist tog paralelnog svijeta, koji ima šanse da se nametne našoj recentnoj likovnosti samim tim što je Tahirović i dalje „incident“ u našoj kulturi, a ne samo likovnoj umjetnosti, što je on protagonist autentičnosti koje manjka - na našu veliku žalost - golemom broju stvaralaca recentne likovne scene u Bosni i Hercegovini.

Ova je izložba dokaz tvrdnje o suvremenosti likovne lingve Nesima Tahirovića.

Na našu veliku žalost, Bosna i Hercegovina je i dalje uspavani vilajet bez doruslih tumača ovoga likovnog svijeta.

Možda - a toga se najviše pribojavam - i bez ikakvog razumijevanja likovne lingve na način Nesima Tahirovića.

Gradimir GOJER

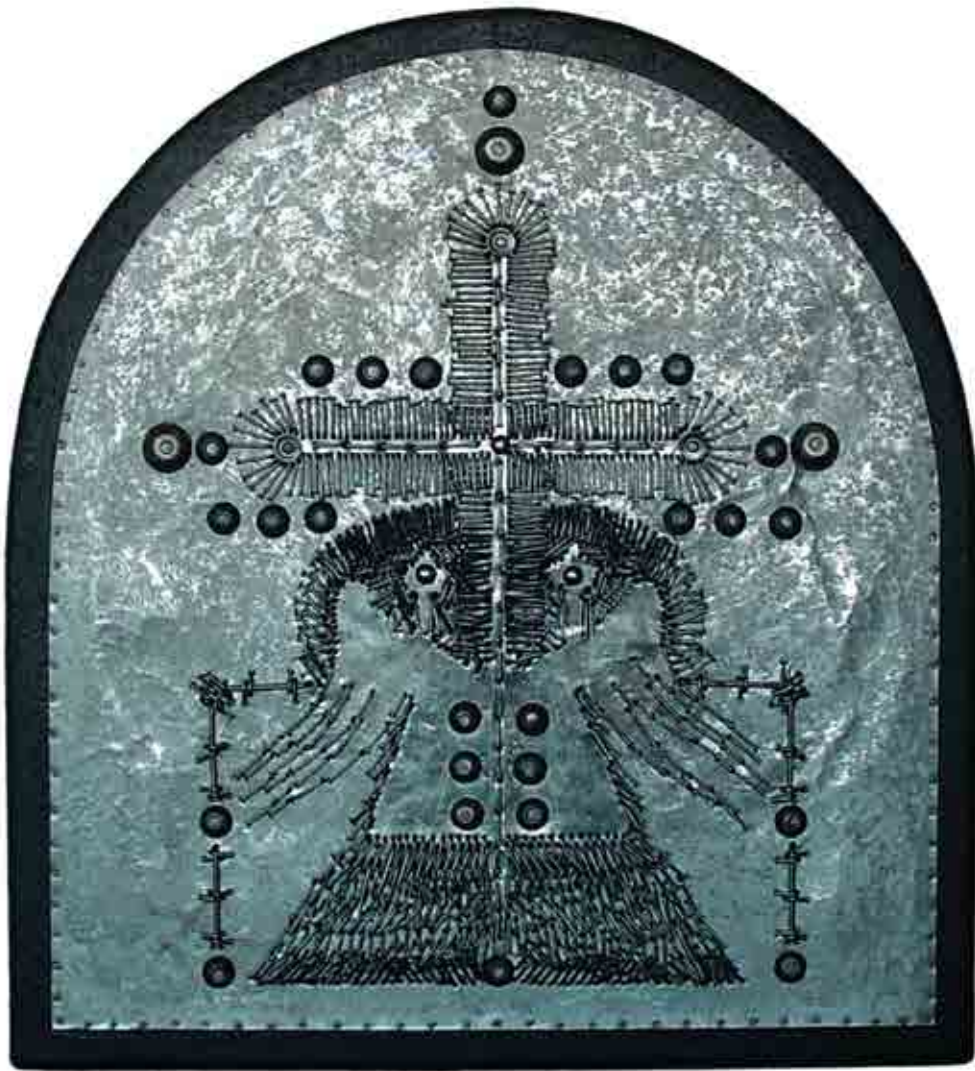

Nebesnica (2006, r 54 cm)

Jezgro prirode (2007, 33 cm x 33 cm)

Ikona (2007, 48,5 cm x 44,5 cm)

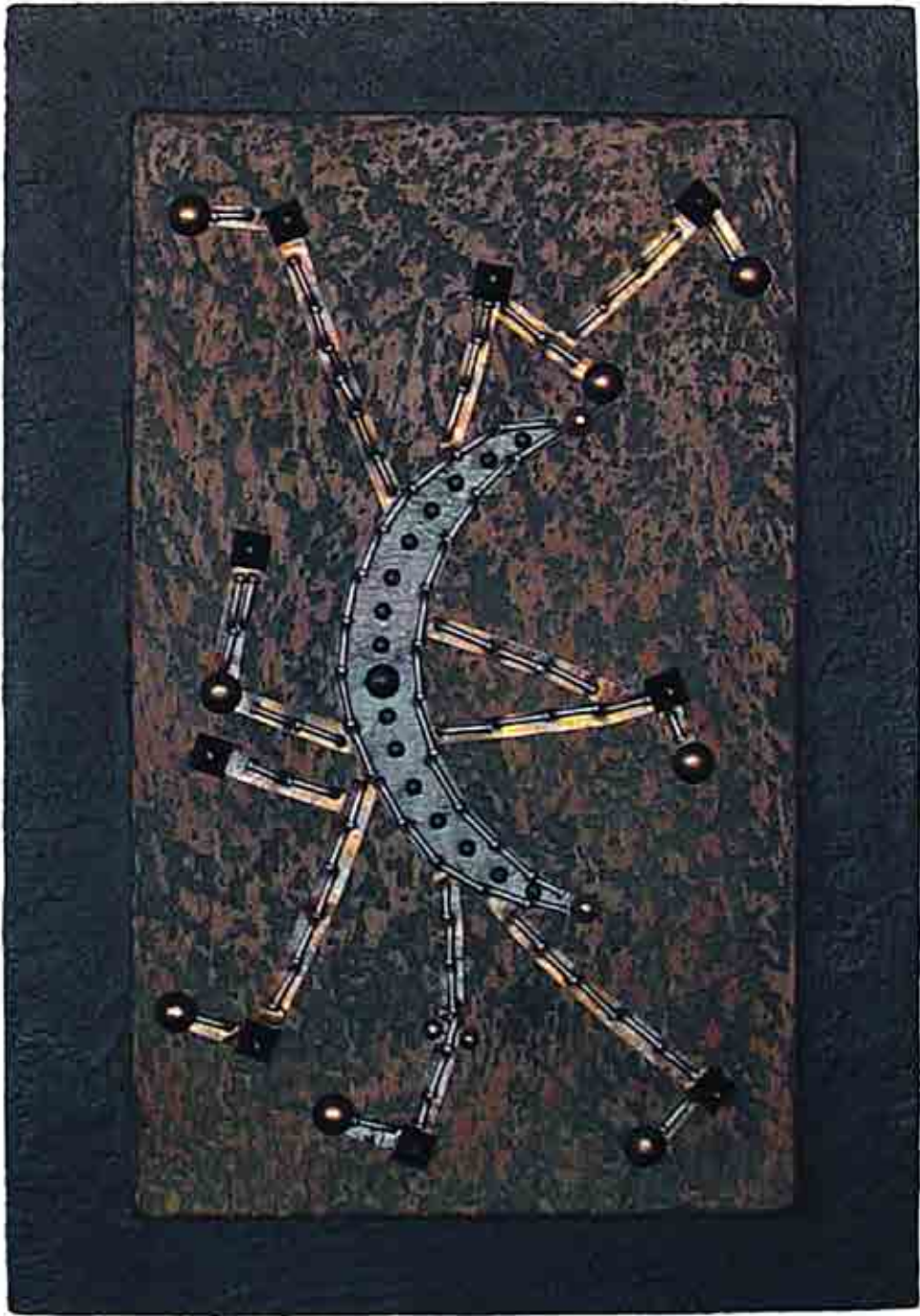
Kretnja u nebu (2007, 48,5 cm x 44,5 cm)

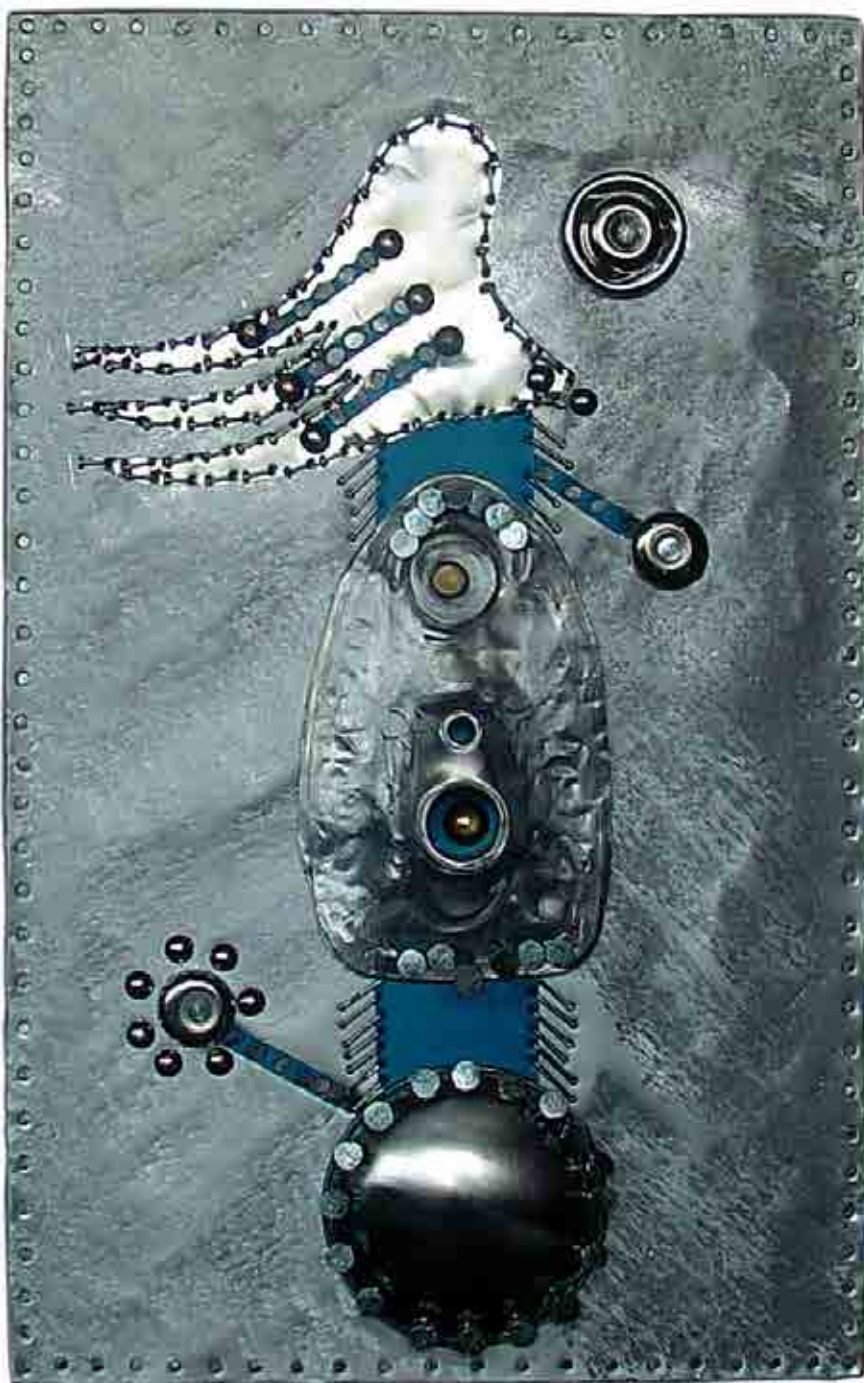
Kretnja u nebu II (2007, 47,5 cm x 44,5 cm)

Nebo (2007, r 91,5 cm)

Noć (2007, 34,5 cm x 24 cm)

Krilata bajkača (2006, 43,5 cm x 27 cm)

Daleka prostranstva III (2007, r 50 cm)

Daleka prostranstva V (2007, r 49,5 cm)

Daleka prostranstva VI (2007, r 50 cm)

SAMOSTALNE IZLOŽBE

1963. TUZLA
1964. TUZLA
1966. OSIJEK
1967. OSIJEK
1975. OSIJEK, SARAJEVO
1976. PORTOROŽ
1977. TRIESTE
1978. LIGNANO
1979. GRAZ, TRIESTE, GRAZ
1981. TUZLA, TUZLA
1983. TUZLA
1987. NOVI SAD
1988. BEOGRAD, TUZLA
1989. WARSZAWA, PLOCK, SIERBC, OLSZTYN
1990. TORUN, FROMBORK, RATINGEN
1991. RATINGEN, RATINGEN,
BOLESŁAWIEC, ZGORZELEC
1992. BRANIEWO, PLOCK, RATINGEN, MÜNCHEN,
RATZEBURG, RATINGEN, GREVENBROICH
1993. COESFELD, HILDEN, MULHEIM/RUHR, VELBERT,
RONCHI DIE LEGIONARI
1994. SARAJEVO, DUISBURG, WETZLAR,
ESSEN, RATINGEN, LEVERKUSEN
1995. BIBERACH, GÖTTINGEN, ZENICA, LEIPZIG
1996. TUZLA, TUZLA
1999. OSIJEK, ZAGREB
2000. ISSUM, MOSTAR
2001. BIHAĆ
2001. CELJE
2002. NOVI SAD, BERLIN
2003. SUBOTICA
2005. BRČKO
2007. JAJCE
-

ZNAČAJNIJE GRUPNE IZLOŽBE

1967. SARAJEVO, SARAJEVO, BEOGRAD, BANJA LUKA
1971. RIJEKA
1973. RIJEKA

1974. CETINJE
1975. RIJEKA, BEOGRAD
1976. BEOGRAD, PIRAN, PIRAN, MUGGIA, MONTOVA,
HAVANA, PANAMA
1977. PIRAN
1978. MONTOVA
1979. KOPER
1980. SARAJEVO, TUZLA
1981. SARAJEVO
1984. SARAJEVO
1986. TOURS, CHATELLERAULT, PARIS, POITIERS
1987. DUBROVNIK
1990. USTKA
1991. ROTHENBURG
1992. MÜNCHEN, MÜNCHEN, BONN
1993. GRAZ, NIDDA
1996. SARAJEVO, ZENICA
1997. SARAJEVO
1998. SARAJEVO, MAURICIJUS
1999. SARAJEVO
2000. SARAJEVO, SAINT CLAUDE
2001. SARAJEVO, NOVI SAD
2002. SARAJEVO
2004. ISTANBUL
-

NAGRADE I PRIZNANJA ZA SLIKARSTVO

1976. SARAJEVO – Posebno priznanje Žirija dodijeljeno
na 5. godišnjoj izložbi ULUPUBiH-a;
SAN BENEDETTO – Posebna nagrada Organizacionog
odbora sa srebrenom medaljom na Internacionalnoj izložbi
slikarstva i grafike
1977. PIRAN – Otkupna nagrada na XI međunarodnom
“Ex tempore”
1977. PIRAN – Nagrada za najbolju sliku na temu
“More”, XII međunarodni “Ex tempore”
1978. SAN BENEDETTO – Internacionalna nagrada za
slikarstvo i grafiku
1982. TUZLA – Plaketa novinske kuće “Front slobode”
za likovno stvaralaštvo

- 1984.** TUZLA – Priznanje Društva likovnih umjetnika Tuzle za najuspješnija ostvarenja na godišnjoj izložbi DLU
- 1986.** TOURS – Otkupna nagrada na 31. salonu "LE CHEVALET DE TOURAINE "
- 1986.** TOURS – Srebrna medalja Stručnog žirija na izložbi jugoslavenskih slikara
- 1986.** TOURS – Nagrada Komiteta internacionalnih proizvođača vina, izložba jugoslavenskih slikara
- 1990.** TORUN – Medalja Muzeja Kopernika uz 25. godišnjicu djelovanja
- 1990.** TORUN – Priznanje okružnog muzeja u Torunu "Ratuš Staromijeski" za izložbu prigodom 517. godišnjice rođenja Nikole Kopernika
- 1990.** FROMBORK – Medalja Muzeja Nikole Kopernika
- 1990.** FROMBORK – Medalja grada Fromborka
- 1993.** PLOCK – Medalja "Tragom Boleslava II Krivousnog" za originalnost umjetničkog rada i obogaćivanje umjetničkog života područja Plocka-Plocko znanstveno društvo
- 2000.** SARAJEVO – Udruženje likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Bosne i Hercegovine, status zaslužnog člana
- 2003.** TUZLA – Zlatna plaketa grada Tuzle

NAGRADE I PRIZNANJA ZA SCENOGRAFSKI RAD

- 1986.** BRČKO – XIII susreti pozorišta Bosne i Hercegovine, I nagrada za scenografiju u predstavi "Zmaj od Bosne", Narodno pozorište Tuzla
- 1987.** JAJCE – XVII pozorišne igre profesionalnih pozorišta Bosne i Hercegovine, I nagrada za scenografiju u predstavi "Zmaj od Bosne", Narodno pozorište Tuzla
- 1989.** JAJCE – XIX pozorišne igre profesionalnih pozorišta Bosne i Hercegovine, I nagrada za scenografiju u predstavi "Derviš i smrt", Narodno pozorište Tuzla
- 1991.** TITOVO UŽICE – XXII susreti pozorišta Srbije, nagrada za likovnost predstave i ukupni likovni dojam u predstavi "Lazar veliki knez", Kruševačko pozorište
- 1996.** TUZLA – Pozorišne igre BiH, Čekajući Jajce i Brčko, I nagrada za scenografiju u predstavi "Tvrđava", Narodno pozorište Tuzla
- 2002.** SARAJEVO – Godišnja nagrada Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti za scenografiju u predstavi "Moje srce je v Zvorniku ostalo", Celjsko ljudsko gledališče

BIOGRAFIJA

Nesim Tahirović rođen je 23. oktobra 1941. godine u Tuzli. Slikarstvo studirao kod prof. Koste Hakmana u Beogradu. Uz slikarstvo, bavi se primijenjenom umjetnošću i scenografijom. Tokom četrdesetogodišnjeg umjetničkog rada izlagao je na šezdesetak samostalnih i više od stotinu zajedničkih izložbi u zemlji i inostranstvu, a dobitnik je i više nagrada za slikarstvo i scenografiju. Radovi mu se nalaze u muzejima, galerijama i brojnim privatnim zbirkama, najčešće u inostranstvu. Član je Udruženja likovnih umjetnika Bosne i Hercegovine i Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Bosne i Hercegovine. Živi i radi kao slobodni umjetnik u Tuzli.

ADRESA : Nesim Tahirović, Goli Brijeg 9, 75000 Tuzla, Bosna i Hercegovina
Tel. ++387 35 25 06 31; Mob. 061 65 02 91; E-mail: atahirovic@hotmail.com